

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **X.Y.** - prokuratora Prokuratury Rejonowej w E.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 24 października 2023 r.

wniosku prokuratora X.Y. o zwrot kosztów dojazdu i korespondencji

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt. 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze, dalej powoływanej jako p.p.

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz X.Y. kwotę 182,25 zł (sto osiemdziesiąt dwa złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu poniesionych w sprawie uzasadnionych wydatków strony.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej uchwałą z dnia 19 września 2023 r., sygn. akt II ZIZ 20/23, utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2023 r., sygn. akt I ZI 14/23, w przedmiocie odmowy wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. – X.Y. (k.354).

Do Sekretariatu Izby Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 19 września 2023 r. o godz. 14:28 wpłynęło pismo prokuratora X.Y. zatytułowane: „Uzupełniający wniosek strony w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania”. Prokurator X.Y. wniósł o zasądzenie na jego rzecz uzasadnionych wydatków, które poniósł w sprawie, tj. kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do Sądu Najwyższego i z powrotem oraz kosztów nadania pism procesowych w sprawie,

wykazując zarazem ich wysokość (k. 356-357). Do pisma załączył kserokopie biletów oraz potwierdzenie nadania przesyłki poleconej (k. 358-361). Prokurator X.Y. dodatkowo nadesłał pismo z dnia 6 października 2023 r., w którym wniósł o zwrot łącznej kwoty 713,70 zł poniesionej z tytułu celowej obrony (k. 377).

Nie ulega wątpliwości, że w postępowaniu w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej stosuje się przepisy postępowania karnego, co wynika z art. 135 § 14 p.p. w zw. z art. 171 pkt 1 p.p., przy czym z mocy art. 135 § 14 p.p. w zw. z art. 166 p.p. koszty postępowania w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej ponosi Skarb Państwa. Pojęcie koszty postępowania dyscyplinarnego, oznaczające w realiach niniejszej sprawy koszty postępowania immunitetowego, należy odnosić do karnoprosesowego pojęcia kosztów sądowych, jakie funkcjonuje na gruncie Kodeksu postępowania karnego, co zarazem nie oznacza, że pojęcie to i przepis art. 166 p.p. stanowi jedną regulację w zakresie wszystkich kosztów, jakie mogą wystąpić w sprawie o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej. Skoro ustawa Prawo o prokuraturze w rozważanym zakresie nie reguluje pozostałych kosztów, np. uzasadnionych wydatków stron, należy uznać, że z mocy art. 171 pkt 1 p.p. w tym zakresie mają odpowiednie zastosowanie przepisy zawarte w dziale XIV Kodeksu postępowania karnego. Z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. wynika natomiast, że do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika.

W postępowaniu w przedmiocie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, uregulowanym w art. 135 p.p., prokurator ma status strony, na co wskazuje sam przedmiot postępowania, uprawnienie do udziału w posiedzeniu, czy też do zaskarżenia uchwały uwzględniającej wniosek. Oczywiście jest przy tym, że z jego działaniami, jako działaniami samej strony zmierzającymi do skutecznego, procesowego podważenia stanowiska prokuratora zawartego we wniosku, mogą łączyć się określone wydatki, co do których rozstrzygnięcie winno znajdować oparcie w stosowanym odpowiednio art. 626 i n. k.p.k.

W niniejszej sprawie, w orzeczeniu kończącym postępowanie, tj. we wskazanej uchwale z dnia 19 września 2023 r. w pkt II, Sąd Najwyższy określił

jedynie, że kosztami postępowania odwoławczego obciążono Skarb Państwa. Z tego względu konieczne stało się wydanie postanowienia w myśl art. 626 § 2 k.p.k., w oparciu o zasadę wynikającą z art. 632 pkt 2 k.p.k. – skoro zażalenie prokuratora na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2023 r., sygn. akt I ZI 14/23 o odmowie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. – X.Y. nie zostało uwzględnione, koszty niniejszego procesu, a więc także uzasadnione wydatki strony, winien ponieść Skarb Państwa. Nie ulega wątpliwości, że do kosztów tych należy zaliczyć koszty korespondencji oraz dojazdu do Sądu Najwyższego, gdyż były one bezpośrednio związane z czynnościami procesowymi w niniejszej sprawie.

Prokurator X.Y. stawiał się na posiedzenie Sądu Najwyższego w dniu 19 września 2023 r. w charakterze strony postępowania, a nadto skierował do Sądu Najwyższego pisma procesowe. W związku z tymi czynnościami wniósł o zasądzenie kwoty 147,10 zł tytułem dojazdu z miejsca zamieszkania do Sądu Najwyższego we wskazanym dniu i z powrotem, na potwierdzenie powyższego załączając kserokopie biletów (k. 358-360) oraz tytułem kosztów przesyłek pocztowych, tj. nadanych pism z 19 maja 2023 r. – 7,50 zł (k.178), 7 lipca 2023 r. – 8,80 zł (k.200-220v), 21 lipca 2023 r. – 8,00 zł (k. 238) oraz 9 i 10 września 2023 r. - 10,85 zł (k. 336-337, k. 322-334).

W tym stanie rzeczy, uznając, iż kwota poniesionych przez prokuratora X.Y. wydatków w niniejszej sprawie została należycie wykazana, należało uwzględnić wniosek ww. z dnia 18 września 2023 r. i zasądzić na rzecz X.Y. od Skarbu Państwa kwotę 182,25 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie uzasadnionych wydatków strony.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[M. T.]

[a!]

